

KISBOLDOGASSZONY

Figyel—Ő

A TÁPIÓSÜLYI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2019. MÁRCIUS

BÖJTMÁS HAVA

Nagyböjtre

Hamvazószerdán az Anyaszentegyház Joel próféta üzenetével hív bennünket böjtre: „Fújjatok meg minden harsonát a szent hegyen! Üdvös böjtöt is hirdessetek! Népemet gyűjtsétek egybe, szent közösséggé legyen! Hívjátok az öregeket, hozzátok a gyermekeket, még a csecsemőket is! Nászházát hagyja el most a vőlegény és a menyasszony is! A papok, az Úr szolgálói, hangos szóval sírjanak, az előcsarnok és az oltár között így kiáltanak... Erre az Úr féltő szeretettel tekintett országára, és népének megkegyelmezett.”

A választott nép sokkal jobban tudatában volt, mint mi krisztusiak, hogy közösség vagyunk, és közösségként állunk az Úr előtt. A közösség is kap jutalmat, illetve büntetést az Úrtól. Győztes, illetve vesztes háború estén nemcsak a vezetők sorsát befolyásolja az eredmény. A társadalom látványosan hagyja el egyre jobban az Istent, és fordul szembe vele. Most nemcsak saját ügyeinket kell Isten elé vinnünk, hanem a közösségért is kell imádkoznunk, engesztelnünk, mert felelősséggel tartozunk egymásért. Minden imánk, vezeklésünk belejátszik egyéni jövőnk, és közösségünk sorsának alakulásába. Joel próféta közössége komolyan vette felszólító szavait. Segítsen hozzá a Szentlélek, hogy mi is meghalljuk a Mennyei Atya hívását a közösségért való engesztelésre.

Szegedi atya

Virágvasárnap Oroszországban

Két éve a nagyböjti időszakunkat egy az egyben Moszkvában töltöttük Patrikkal, így betekintést nyerhettünk az ottani vallási kultúrába, szokásokba is. Ez most nem az ortodox, hanem az ott élő római katolikus szertartásokra vonatkozik.

A keresztutakon részt venni olyan volt, mintha itthon lettem volna. Igaz, hogy oroszul volt az egész, de hát tudtam, hogy miről van szó, egy-két éneket hamar meg is tanultam és velük énekeltem, amikor egyik stációtól mentünk a másikhoz. Sokan vettek részt az imán, idősebbek és gyerekek egyaránt! Ezek az alkalmak ugyanúgy segítettek a lelki készülődésemre a Húsvétra, akárcsak az itthoniak, amiket ezúton is sok szeretettel ajánlok a testvérek figyelmébe!

Ezekről azonban most többet nem írnék, az ottani virágvasárnapi élményeimre szeretnék kitérni. Aznap, ahogy mentünk a templom felé (kb. fél órás séta volt), úton-útfélen barkákat áruló nénikbe ütköztünk. Mi is így szereztük meg a magunk kis kötegeit, ott ugyanis mindenki viszi a saját kezében a *barkacsokrát*. A templomnál azonban nem csak barkát árultak, hanem egy-egy szál virággal, rezgővel és némi zölddel körbeölelt barkacsokrokat. A legtöbb ember ilyennel jött. Láthatóan többen is voltak, akik maguk készítettek el ezeket, így készülve az ünnepi szentmisére. Ez nagyon felkeltette az érdeklődésemet. A hívők a templom előtt gyülekeztek, kint kezdődött a szertartás, akárcsak nálunk. De amikor eljött a barkaszentelés ideje, az valami hihetetlen volt! *A kezek a magasba lendültek, egyszerre tartották barkacsokaikat az ég felé, hogy mindegyik megszentelődhessen.* Nagyon ünnepi pillanat volt, és az egész körmenetre, majd a misére is áthatott.

Virágvasárnapon, mint tudjuk, Jézus Jeruzsálembe való bevonulására emlékezünk. Ez a történet az evangéliumokban nagy ünnepként, diadalmenetként van ábrázolva. Hát ott, Moszkvában, én is úgy éreztem, hogy egy hatalmas, örömnünnep részesei vagyunk. Itthon számomra – de talán nem is vagyok ezzel egyedül – inkább gyászos hangulatú ez a szokás. A virágok egyértelműen ünnepibbé tették a körmenetet, amelyek aztán a templomot is díszítették. Meghatározó élmény volt, nem gondolom, hogy valaha is el fogom felejteni. Azt pedig remélem, hogy ha nem is Moszkvában, de lesz részük hasonló élményben a testvéreknek is.

Dinnyésné Cseri Emília

Van-e tökéletes egyház?

Volt egyszer egy fiatalember, aki sem az Egyházat, sem a vallási közösségeket, amelyekkel találkozott nem tartotta tökéletesnek. Nem volt velük megelégedve. Mindegyikben talált valami hibát. Ezért csalódottan elment a hegyekben lakó bölcs remetéhez. Elmondta neki, hogy olyan vallásos közösséget keres, amelyben minden tökéletes. Ott biztosan jól érezné magát, minden tekintetben.

- Van-e ilyen egyház? – kérdezte a remetétől.

A remete válasz helyett odavezette a cellája mellett lévő kis kápolna falához.

- Mit láatsz? Mondd el sorjában!
- Először is látok egy öreg falat – felelte az ifjú. – Azután lehullott vakolatot, egy moszattal benőtt téglát, odébb pedig a falból kinőtt virágot...
- Elég, ne tovább! Látod mennyi piszok és hiányosság van ezeken a falakon, mégis Isten lakik közöttük. És ez a legszebb, a leglényegesebb ebben a piciny épületben. Így vagyunk az Egyházzal is. Nem lehet tökéletesen tiszta és hibátlan, mert élő kövekből, emberekből épült, akiknek sok hibájuk van, sőt bűneik...

Az ifjú értetlenül nézett a remetére.

- De éppen olyan egyházat keresek...
- Látom, nem érted – szakította félbe a remete. – Mindjárt meg fogod érteni, csak előbb válaszolj a kérdésemre: Te tökéletesnek tartod magad?!
- Távolról sem – szabadkozott az ifjú.
- Na, látod! tegyük fel, hogy valahol találsz egy közösséget, vagy egyházat, amely szerinted tökéletes. Az az egyház azonban, abban a pillanatban elveszítené tökéletességét, mihelyt te oda belépnél, mivel te nem vagy tökéletes.

Az ifjú lehorgasztotta fejét. Az öreg remete búcsúzásul még hozzáfűzte:

- Jegyezd meg barátom: az Egyház mindig olyan, amilyenek mi, a tagjai vagyunk!

Gyertyaszentelő Boldogasszony

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén (február 2-án) a kedves testvérek valami szokatlanra figyelhettek fel. A Patronában végeztem gimnáziumi éveimet, ott volt (és tudtommal még van is) az a szokás, hogy ezen az ünnepen minden osztályból egy ember kivitte az új „osztálygyertyát”, amit az atya a mise elején megáldott. Ezzel a gyertyával imádkoztunk ezek után a tanítás előtt, Nagyböjtből, a következő Adventben. Én személy szerint mindig nagyon szerettem ezt az eseményt – és nem csak a rövidített órák miatt. Egészen más egy olyan gyertya mellé leülni imádkozni, amiről tudjuk, hogy meg van szentelve. Hála Istennek, egyházközségünk tagjai közül is sokan ezen a véleményen vannak, hiszen évről-évre hoznak megszentelendő gyertyákat. Azonban közösségileg is meghatározó egy ilyen gyertya mellett elkezdeni az alkalmakat. Ezért, és a közösségeink megmozgatása, összekovácsolása céljával kértük meg Szegedi atyát – aki támogatta az ötletet –, hadd vigyünk ki közösségenként egy-egy gyertyát, hadd legyen ez egy plusz ünnepi mozzanat. Végül 10 közösség képviselője állt február 2-án a szentélyben közösségük gyertyájával. Azt reméljük, hogy jövőre nem csak a fiatalokat, hanem az idősebb korosztály imaközösségeit is be tudjuk kapcsolni, hogy egy nagy-nagy körben égjenek majd megszentelt gyertyáink, és hogy így is csak mélyüljön: a sok kis közösség egy nagy közösséghez tartozik.

Dinnyésné Cseri Emília

MÉCS Napok tanúságtevőként

Borbás Józsi és felesége, Emese rendszeres látogatói a MÉCS Napoknak. Már az idén is voltak egy ilyen rendezvényen, ennek kapcsán kértük meg őket, írják meg élményeiket.

Idén is az a megtiszteltetés ért miket, hogy előadónak hívtak bennünket a fiatal pároknak szóló MÉCS Napokra. Erre a programra együtt járó párok, jegyespárok, valamint 3 éven belül házasodott házaspárok jelentkezhetnek. De mit is értünk az alatt, hogy „MÉCS Napok”? A lelkipraktikus hétvégét egy Gabriel Calvo nevű atya hozta létre fiatalok, fiatal párok, házaspárok, egyéni résztvevők, családosok, valamint papok, szerzetesek számára. A programsorozat főként egymásra épülő mély tanúságtételekből, elmélkedésből, beszélgetésből, imádságból áll. A MÉCS (angol nevén FIRES) egyrészt evangéliumi jelkép, másrészt betűszó, amely a közösségi beszélgetésekre és az alkalmak felépítésére utal:

- **Megfigyelés:** a témával kapcsolatos élmények megosztása;
- **Értékelés:** az elhangzott tapasztalatok értékelése az evangélium fényében;
- **CSelekvés:** a felismerések alapján tett elhatározások.

Évenként általában 4 hétvégét szerveznek a fiatal párok számára. A mostani alkalom azért is volt számunkra más, mivel Nagykátáról egy ismerős jegyespár is részt vett a hétvégén. Mi erről mit sem tudtunk, így nagy meglepetés volt számunkra, amikor a pénteki vacsoránál találkoztunk a két ismerős arccal. Rendkívül örültünk ennek, mert már régóta igyekszünk párokat invitálni erre az alkalomra a környezetünkben és a közösségekben is. Mi, hozzájuk hasonlóan, egy párként vettünk részt ezen kb. 6 évvel ezelőtt, és idő közben a Szentlélek úgy alakította az életünket, hogy már házasként ötször hívtak vissza bennünket előadónak, tanúságtevőnek. A program tartalmáról sajnos konkrétumokat nem mesélhetünk el, mivel ez közvetlenül nem megosztható. Saját élményként viszont elmondhatjuk, hogy ilyenkor mindig hihetetlenül intenzíven fejlődik a párkapcsolatunk, a személyiségünk és az istenkapcsolatunk is a hétvége alatt. Azt hiszem, Isten ezzel az alkalommal is közelebb tudott kerülni hozzánk; mi sajnos az elmúlt időszakban eltávolodtunk Tőle. Nehéz ezt konkrétan megfogalmazni, de az is fantasztikus, hogy az általunk elmondott élmények, mélyebb tanúságtételek által – amelyek nem feltétlenül mindig a pozitívumokról szólnak – Isten rajtunk keresztül is szól, más párok így is töltekezhetnek és épülhetnek. Mindezt saját magunkon mi is megtapasztaljuk más párok tanúságtételeit hallgatva. Ilyenkor mindig feltöltöttek, tervekkel tele és motiváltan térünk haza.

Reméljük a jövőben is lesznek olyan kapcsolatokat komolyan gondoló együtt járó párok, jegyesek, házások, akiket indít a Szentlélek a programon való részvételre és igent is mernek mondani erre a hívásra!

Borbás József és Emese

Tiszteletreméltó Mindszenty József

Ha csak tehetem – és a témát közelállónak tartom – részt veszek a Parlamentben megrendezésre kerülő történész konferenciákon. Külön öröm számomra, amikor egyházi vonatkozású a téma, így vettem részt tavaly ősszel egy Szent II. János Pál pápáról, idén február 13-án pedig Mindszenty bíborosról szóló konferencián (*A Mindszenty-per hetven év távlatából. Főpapi sorsok Kelet-Közép-Európában*). A program alapján kitűnt, hogy elsősorban a főpap meghurcolásáról lesz szó, de a külföldi előadóknak köszönhetően a határon túlra is lesz kitekintés, így megismerhetünk további, hasonló sorsú egyházi személyeket is. Jelen beszámolóban azonban nem a programról és az előadásokról szeretnék írni, hanem az eseménynek csak egy pár perces, de minden bizonnyal legfontosabb jelenetéről. A konferencia megnyitó beszédét többek között *Habsburg-Lotharingiai Mihály* (a Magyarországi Mindszenty Alapítvány elnöke) mondta, aki sok értékes gondolat mellett beszámolt Mindszenty József boldoggá avatási eljárásának állásáról is. Mondandóját azzal zárta, hogy a szükséges dokumentum már a *Szentatyá* előtt van aláírásra, amennyiben ő jónak látja és aláírja – az egyébként nagyon pozitív vizsgálati dokumentumot –, akkor már csak egy imameghallgatás elismerésére lesz szükség a boldoggá avatáshoz. Ezt követően elkezdődött a konferencia, de a három előadást követő kávészünet után, rendhagyó módon, a moderátor ismét Habsburg-Lotharingiai Mihályt szólította a pulpitusra, mondván, rendkívüli bejelentést fog tenni. A kávészünetről visszaérkezett, még fészkelődő és néhány szót a szomszédal váltó, legalább 200 fős hallgatóság egy emberként hallgatott el, és várta, amíg József nádor (1776–1847) leszármazottja felér az emelvényre. „*Néhány perccel ezelőtt kaptam az értesítést, hogy Ferenc pápa aláírta a dokumentumot, ezzel elismerte, hogy Isten szolgálja Mindszenty József bíboros, hősiek fokban gyakorolta a keresztény erényeket.*” Úgy éreztem, hogy szinte felrobban a felsőházi ülésterem, olyan tapsvihár tört ki, az emberek sorra álltak fel, hogy kifejezzék így is köszönetüket a Szentatyának és azt hiszem a Gondviselésnek is, hogy ebben a körben ajándékozott meg minket ezzel a hírrel.

Egyszerre csak figyelmes lettem egy, az előttem lévő sorban álló idős hölgyre, aki, ha kortársa nem is lehetett a főpápnak (hiszen Mindszenty József 1892-ben született), de elég idős volt ahhoz, hogy akár személyesen is láthatta/hallhatta még letartóztatása előtt. Bár könnyeivel küszködött, az arcán nem bánat vagy szomorúság, hanem öröm volt. Ekkor értettem meg: itt mi most egy történelmi pillanatnak vagyunk részesei, amely elégtételt ad, vigasztal, előre visz és tanúságtételre hív minket. Mindebben pedig kiváló példánk lehet *Tiszteletreméltó Mindszenty József*.

Dinnyés Patrik

Az imának ereje van!

Március 15. nemzeti ünnep hazánkban. Talán nem tévedek, ha azt mondom, hogy mi, magyarok, általában nem vagyunk nagyon megelégedve az élet sok területével, szeretünk panaszkodni minden miatt. Ebbe a mindenbe beletartozik országunk helyzete, jövője is. És mit tehetnénk a panaszkodás mellett, vagy inkább *helyett*? Például elmehetnénk misére, amit felajánlhatnánk hazánkért. Ez a legtökéletesebb ima! De emellett még számos lehetőségünk van. Imádkozhatunk saját szavainkkal, imádkozhatunk nagy embereink, szentjeink imáival, vagy imádkozhatunk énekekkel. Bármelyiket is tesszük, bízhatunk abban, hogy az meghallgatásra talál.

Az *Isten, hazánkért térdelünk elődbe* kezdetű éneket talán nem kell bemutatnom a testvéreknek, mindenki ismeri. Március 15-én, az ünnepi szentmisén nekem mégis valahogy többet jelentett, mint eddig. Eddig is tisztában voltam vele, hogy szentjeink sokat tesznek értünk. De hogy mi is tehetünk? Az utolsó mondat pont erről szól: „*Hadd legyünk mink is TISZTÁK, HŐSÖK, SZENTEK: hazánkat így mentsd meg!*” Azt gondolom, hogy egy ilyen könyörgésnek helye van a mindennapjainkban.

Kérjük minél többször a Mennyei Atyától, hogy szentjeink példáját követve és az ő közbenjárásukat kérve mi is szentekké válhassunk, így építve leginkább hazánkat és Isten országát!

*Isten, hazánkért térdelünk elődbe.
Rút bűneinket jószággal főd be!
Szent magyaroknak tiszta lelkét nézzed,
Érdemét idézzed!*

*Szent Erzsébetből hős szeretet árad,
Margit imái vezekelve szállnak,
Minket hiába, Uram, ne sirasson
Áldott Boldogasszony!*

*István királynak szíve gazdagságát,
Szent Imre herceg kemény tisztaságát,
László királynak vitéz lovagságát:
Ó, ha csak ezt látnád!*

*Ránk, bűnösökre minden verés ránk fér,
De könyörögnek ők tépett hazánkért.
Hadd legyünk mink is tiszták, hősök,
szentek: Hazánkat így mentsd meg!*

Március havi imaszándék

A keresztény közösségek jogainak elismeréséért: Imádkozzunk, hogy a keresztény közösségek – különösen azok, amelyek üldöztetést szenvednek – érezzék Krisztus közelségét, és jogaikat tartsák tiszteletben.

Kedves Testvérek! Kedves Szülők!

A keresztény szülőre Isten csodálatos hivatást bízott. Gyermeke testi, szellemi-lelki kibontakozásáról való, vallásos keretben történő gondoskodást.

Az órarendi keretbe illesztett **hit- és erkölcsstan óra** arra való, hogy a gyermekek megismerjék a keresztény hitet. Ez segíti őket, hogy eligazodjanak az élet nagy kérdéseiben, felismerjék az igaz értékeket. A Mennyei Atya, Jézus Krisztuson keresztül örök boldogságra hív. Ez az örök boldogság már itt a földön kezdődik. Az életünk ajándék. A hit rámutat erre és segít kibontani.

Ezért buzdítunk – és buzdítsunk valamennyien – minden érintett családot, hogy gyermekük számára kérjék az iskolai **katolikus hit- és erkölcsstan oktatást**.

Nemcsak megkeresztelt, katolikus gyermek lehet **hittanuló**. A család később is hozhat döntést a megkeresztelésről. Esetlegesen fennálló különös családi helyzettel kapcsolatos életrendezésre a Tápiósülyi egyházközség plébánosa, *Dr. Szegedi László* szívesen áll rendelkezésre. Telefonszáma: +36-20/521-0654

A Móra Ferenc Általános Iskolában és Vörösmarty utcai tagiskolájában a hittanár *Szabó László*. Telefonszáma: +36-30/473-9278

A tápiósülyi egyházközség (Sülysáp I. Egyházközség /Tápiósüly/)

- címe: 2241 Sülysáp, Kápolna u. 3.

- honlapja: www.tapiosuly.hu

Egyéb hasznos, érdekes információ egyházmegyénk internetes portálján, a „hitoktatás” fülön található: www.vaciegyhazmagye.hu.

Szabó László hittanár

Március hónap elején tartottuk egyházközségi lelkigyakorlatunkat Egerben. Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is szeretnénk az ottani élmények megosztására sort keríteni.

Előjáróban annyit azonban szeretnénk elmondani a testvéreknek – bár reméljük, innen-onnan már informálódtak –, hogy a hétvége szombati napján összesen 85-en voltunk jelen, számottevően felnőttek (gyermekek nélkül kb. 70-en voltunk).

A szervezők köszönik a szép számú jelenléteket és az aktív részvételt!

Az ott szerzett tapasztalatok, élmények megosztására pedig – vonatkozzon az az egész hétvégére, vagy csak egy-egy programra – buzdítjuk a résztvevőket! A kézzel megírt anyagokat a szerkesztőknek, az elektronikus formában meglévőket pedig a figyelo.szerkeszto@gmail.com e-mail címre kérjük eljuttatni! Előre is köszönjük!

PROGRAMAJÁNLÓ

KERESZTÚTI AJTATOSSÁG MINDEN NAGYBÖJTI VASÁRNAPON, DÉLUTÁN 15 ÓRAKOR.

SZENT MÓNIKA KÖZÖSSÉG IMAALKALMA: 2019.03.17. *(minden hónap 3. vasárnapján)*

TAVASZI TÁPIÓS KISEBB TESTVÉR HÉTVÉGE (SÜLYSÁP): 2019.03.22-24.
(részletek a www.tapio.hu weboldalon)

IRGALMASSÁG IMAÓRA: 2019.04.07. *(minden hónap 1. vasárnapján)*

„NAGYBÖJTI KÉSZÜLET” – SZENTSÉGIMÁDÁS A TEMPLOMBAN: 2019.04.13.

ZENÉS SZENTSÉGIMÁDÁS A SZŐLŐSI KÁPOLNÁBAN: 2019.04.14.

IMÁDSÁG A TISZTA SZERELEMÉRT ÉS A CSALÁDOKÉRT: 2019.04.15. *(tervezett)*

TÁPIÓS GYEREK- ÉS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ (TÁPIÓSZECSŐ): 2019.04.27.

MLADIFEST (MÁRIABESNYŐ): 2019.05.24-26.

(részletek a www.mladifest.eu weboldalon)

NYÁRI TÁPIÓS TÁBOROK:

- GYEREKTÁBOR: 2019.07.07-11.
- IFJÚSÁGI TÁBOR: 2019.07.16-21.
- CSALÁDIAS FELNÖTT TÁBOR: 2019.07.24-28.
- BÁRKA TÁBOR: 2019.07.29-30.

EGYÜTTAL KÉRJÜK, ADÓTOK 1-1%-ÁVAL TÁMOGASSÁTKAT KATOLIKUS EGYHÁZUNKAT.
TECHNIKAI SZÁMA: 0011. UGYANÍGY ALAPÍTVÁNYUNKAT: EGÉSZSÉGES ÉS ERKÖLCSÖS
IFJÚSÁGÉRT ALAPÍTVÁNY, ADÓSZÁMA 191 80 117-1-13.

A fentiekről részletesebb és aktuális információk az Interneten található:

- www.tapiosuly.hu
- www.tapio.hu
- www.facebook.com/tapiomente
- www.mladifest.eu

Továbbá szeretettel ajánljuk figyelmetekbe a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hivatalos weboldalát: www.iec2020.hu.

Kisboldogasszony Figyel-Ő: egyházközségi lap. Főszerkesztő: Cseri Péter, 2241. Sülysáp, Vasút u. 38/a. Tel: +36-30-689-5733, +36-30-441-8714. Szerkesztő: Szabó László, Dinnyésné Cseri Emília, Pallaginé Cseri Sára. Cikk leadása: a szerkesztőknél, vagy elektromos postán: figyelo.szerkeszto@gmail.hu. Nyilvántartási szám: 69.839/96. Nyomdai munkák: házi sokszorosítással. Készült: 100 példányban.